

בש"פ 8021/19 - מדינת ישראל נגד נעמאן אבו זניד

בבית המשפט העליון

בש"פ 8021/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: נעמאן אבו זניד

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
בבית המשפט המחוזי בירושלים - תפ"ח 3630-11-18

תאריך הישיבה: י"ב בכסלו התש"פ (10.12.2019)

בשם המבקשת: עו"ד אפרת גולדשטיין רוזן; עו"ד ענת ארוסי
בשם המשיב: עו"ד ירון גיגי; עו"ד שלמה גיגי

החלטה

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים)-
התשנ"ו-1996, החל מיום 14.12.2019 לתקופה של 90 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 3630-11-18 בבית
המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

1. ביום 2.11.2018 הוגש נגד המשיב לבית המשפט כתב אישום שייחס לו ביצוע עבירות רצח ושיבוש מהלכי
משפט בגין אירוע משנת 2001. פירוט מלא של הרקע והעובדות לביצוע העבירות מצוי בהחלטתו של השופט י' אלרון

עמוד 1

מיום 28.3.2019 (בש"פ 1787/19).

בתמצית, על רקע קשר רומנטי שהיה למשיב עם גיסתו, כרימה שמה (להלן: כרימה) הוא חנק את בעלה והשליך את גופתו במדרון בצידי הדרך בקטע הכביש שבין ים המלח למעלה אדומים. בעת ביצוע הרצח כרימה ישבה ברכב וצעקה על המשיב שיחדל ממעשיו. לאחר מעשה הרצח, איים המשיב על כרימה שלא תספר לאיש על שאירע והורה לה לספר למשטרה ולבני המשפחה כי אלמונים באו ולקחו את המנוח עמם בזמן שהיא טיילה עמו במחנה הפליטים שועפט.

2. כרימה משמשת עדת תביעה נגד המשיב והודעתה המפלילה היא הראיה המרכזית בתיק. יוער, כי במרוצת השנים מסרה כרימה מספר גרסאות סותרות להודעתה זו.

3. ביום 8.1.2019 קבע בית המשפט המחוזי בירושלים כב' השופט א' רון כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר. אולם, לנוכח חלופי הזמן וחולשת הראיות נכון היה לבחון חלופת מעצר. משכך הורה, על קבלת תסקיר מעצר. תסקיר המעצר שהוגש כלל המלצה חיובית לשחרור המשיב לחלופת מעצר בפיקוח ובלבד שלא יתגורר במחנה הפליטים שועפט, שם מתגוררת כרימה, וימנע מיצירת קשר עמה. במהלך הדיון בפני בית המשפט המחוזי הציגה המדינה חומר מודיעיני במעמד צד אחד הנוגע לעילת המעצר. פרפראזה לחומר מודיעיני זה נמסרה לסנגור, בה נכתב כי "בתקופה האחרונה נשמע הנ"ל מתבטא כי יש בכוונתו למנוע בכל מחיר את עדותה של עדת התביעה נגדו וכי במקרה הצורך אף יעשה את מה שעשה לבעלה".

4. ביום 7.2.2019 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו לאור המסוכנות הנשקפת ממנו הנובעת מביצוע עבירת רצח והמידע המודיעיני.

5. ערר שהגיש המשיב על החלטה זו, נדחה ביום 28.3.2019 על ידי השופט י' אלרון (בש"פ 1787/19) נקבע כי יש בחומר המודיעיני כדי לבסס את מסוכנות המשיב ואת החשש כי המשיב יפעל לפגוע בכרימה. חרף האמור, קבע בית המשפט כי בחלוף ארבעה חודשים יוכל המשיב להעמיד את החלטת המעצר לבחינתו המחודשת של בית המשפט המחוזי גם ללא שהתקיימו תנאי סעיף 52 לחוק המעצרים.

6. בקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המשיב לבית המשפט המחוזי בירושלים נדחתה ביום 18.7.2019 (כב' השופט א' רון). בהחלטתו קבע בית המשפט כי:

"ספק בעיני עד כמה סיום עדותה הינו אבן הדרך לשינוי גישה ביחס למבקש... הבסיס להחלטת המעצר עתה שונה בתכלית. יסוד המעצר בחומר מודיעיני המצביע לכאורה על מסוכנות שנשקפת מהמבקש לאותה עדה, ולא דווקא מחשש לשיבוש. היינו, שיקול מסוג שונה לחלוטין ושיקול זה להבנתי, לא השתנה מאז החלטתו האחרונה של בית המשפט העליון."

7. ביום 28.7.2019 הורתי בהסכמת המשיב על הארכת מעצרו לתקופה של 45 יום ובמקביל הודיע בא כוח המשיב על כוונתו לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 18.7.2019.

8. ערר שהגיש המשיב על החלטת בית המשפט המחוזי כאמור, נדחה על ידי השופט ע' פוגלמן (בש"פ 5163/19) בהתחשב במסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב נוכח המעשים המיוחסים לו והחומר המודיעיני שממנו עולה חשש לחייה של עדת התביעה המרכזית, כרימה (פסקה 11 להחלטה).

9. ביום 10.9.2019 הורה השופט מ' מזוז (בש"פ 5839/19) על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים בהפנותו לדברי השופט פוגלמן, ולמסוכנות הנשקפת ממנו נוכח חומרת מעשיו, העבירה המיוחסת לו (רצח) והחומר המודיעיני המעלה חשש לחייה של עדת התביעה המרכזית בתיק. עוד נקבע כי בעיתוי הנוכחי לא חל שינוי בנקודת האיזון וזו לא נעה לעבר זכות המשיב לחירות, בהינתן הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי.

10. בדיון שהתקיים לפניי ביום 10.12.2019 טענה באת כוח המבקשת כי הארכת מעצרו של המשיב מתבקשת מאותם טעמים עליהם עמד בית משפט זה במותביו השונים כמפורט לעיל. באשר לקצב התקדמות המשפט נטען כי התקיימו שלושה מועדי הוכחות בחודשים יוני-יולי במהלכם נשמעה עדותה של כרימה אך בית המשפט נאלץ לבטל שלושה מועדי הוכחות שנועדו להמשך עדותה של כרימה וזאת לבקשת הסנגוריה ולאור חלופי הייצוג. עוד הגישה ההגנה בקשה נוספת לדחיית חקירתה הנגדית של עדת התביעה כאשר ביום 12.11.2019 נשמעה שארית חקירתה הראשית. ביום 21.1.2019 החלה חקירתה הנגדית של העדה ונקבעו עוד ארבעה ימי הוכחות, שניים בחודש ינואר ושניים בחודש פברואר 2020, מתוך ציפייה שבמהלך תקופה זו תסתיים עדותה של כרימה. בהינתן העובדה שעדת התביעה המרכזית בתיק מצויה באמצע עדותה כאשר זו מלווה לדיונים על ידי משטרת ישראל שדואגת לה לסידורי אבטחה מגוונים מחשש לפגיעה בה, הארכת מעצרו של המשיב אך מתבקשת בשל המסוכנות הנשקפת ממנו, והחשש להשפעה על עדותה של כרימה ושיבוש מהלכי המשפט. זאת ועוד, העובדה שמעל ראשו של המשיב מרחפת אפשרות להרשעה בעבירת רצח ועונש מאסר עולם, מקימה חשש מובנה להמלטות מאימת הדין.

11. המשיב מתנגד להארכת המעצר. עיקר טיעונו כוון כנגד השימוש שעושה המבקשת בחומר מודיעיני לביסוס עילת המעצר נגדו. נטען כי חומר מודיעיני חסוי המוצג לבית המשפט במעמד צד אחד מונע ממנו כל אפשרות הוגנת להתגונן מפני מידע חסוי זה וכי השימוש בכלי זה צריך להיעשות במשורה ובמקרים חריגים, וכי בחלוף הזמן יש גם מקום אף לשקול לחשוף אותו לעיני ההגנה כדי שתוכל ללמד הגנה ראויה על המשיב. באשר למסוכנות המשיב והחשש לשלומה של כרימה נטען, כי כרימה מתגוררת באותו מחנה פליטים בו מתגוררת משפחתו המורחבת של המשיב ולו רצה להניאה מעדותה יכול היה לעשות זאת באמצעות בני משפחתו, ומכאן שאין כל חשש כי ינסה לפגוע בה או למנוע את עדותה בכל דרך.

12. לאחר ששמעתי את טענות באי כוח הצדדים, קיימתי דיון במעמד באת כוח המבקשת חרף התנגדות בא כוח המשיב, במהלכו הוצג לפניי החומר המודיעיני החסוי. מתוך העיון בחומר המודיעיני, התרשמתי כי מדובר בחומר מודיעיני מבוסס ולא במידע רכילותי כטענת בא כוח המשיב, וכי קיימת יותר מאינדיקציה אחת המלמדת על מהימנותו של החומר המודיעיני. בשל טיבו של החומר לא מצאתי לחשוף את תוכנו לעיני הסניגור, מכל מקום תוכנו הגולמי של החומר אליו נחשפתי תואם את הפרפראזה שנמסרה לידי ההגנה.

13. ביתר פירוט, העיון בחומר המודיעיני מבסס קיומו של איום קונקרטי שנועדלמנוע את עדותה של כרימה בבית המשפט בכל דרך לרבות, על ידי פגיעה פיזית בה. החשש לפגיעה בכרימה לאחר תום עדותה, אותו העלתה המבקשת, ולו שותפה כרימה, הינו חשש מובנה הנובע מהערכת הסיטואציה והטבע האנושי. לאור טיב המידע המודיעיני, מהימנותו הגבוהה, ממנו עולה כי המשיב עלול לפגוע בכרימה על מנת למנוע את עדותה בבית המשפט, אינני נכון לעת הזו לשקול כל חלופת מעצר, במיוחד לאור העובדה שכרימה מצויה בעיצומה של עדותה בבית המשפט. ככל שכרימה לא תסיים את עדותה בבית המשפט, המידע המודיעיני יהיה רלוונטי גם בחלוף הזמן, ויעמוד לרועץ נגד כל בקשה לשקילת חלופת מעצר.

14. ככל שתסתיים עדותה של כרימה, יכול המשיב לפנות לבית המשפט בבקשה לעיין מחדש באפשרות לשחררו בחלופת מעצר.

לאור כל האמור, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, החל מיום 14.12.2019, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 3630-11-18, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ז בכסלו התש"פ (15.12.2019).

ש ו פ ט